
NIESPOWINOWACONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e oraz pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz powinowaty); a jasne.

sg m N niespowinowacony (1). ◇ G niespowinowacon(e)go (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. spowinowacić.

W funkcji przymiotnika (2) :

1. *Nie mający żadnych związków krwi z kimś (1) :* Extraneus, Alienus, nullo propinquitatis gradu nobis coniunctus, quasi exterraneus. – Niespowinowacony, cudzy. *Calep* 398b.

2. *Nie mający żadnych zobowiązań wobec nikogo [komu] (1) :* Niezmierna łaska nikomu nie fpowinowáconego Bogá/ świata lię niewdzięcznemu ziawiła: Syn Boży *SkarŻyw* 1; [Pierwfa tego y nawyższa przyczyna ieft/ wola Pána nikomu nie fpowinowáconego. *SkarKaz* 467a (*Linde*)].

Synonimy: 1. cudzy, obcy.

Cf SPOWINOWACONY